

V adventnem času stopimo na pot, z Marijo in Jožefom povsod, svoj »zgodí se mi po Tvoji besedi« recimo in OPOLNOČI Gospoda sprejmimo!

SVETO REŠNJE TELO

MARIBOR

December 2016

8.12. (čet.)	8.00 in 18.00	Sveti maši na praznik Brezmadežnega spočetja DM
10.12. (sob.)	18.00	Adventno spokorno bogoslužje
11.12. (ned.)	18.00	Adventno spokorno bogoslužje
16. – 24.12.	18.00	Obhajanje BOŽIČNE DEVETDNEVNICE
24.12. (sob.)	21.00	Sveta maša na SVETI VEČER
25.12. (ned.)	00.00	POLNOČNICA
25.12. (ned.)	8.00, 10.00 in 18.00	BOŽIČ
26.12. (pon.)	18.00	Sveta maša za domovino in KONCERT
30.12. (pet.)	18.00	Sveta maša na praznik SVETE DRUŽINE
31.12. (sob.)	18.00	SILVESTROVO; Zahvalno bogoslužje

CENIK VERSKEGA TISKA v letu 2017

	IZVOD	LETNA NAROČNINA
Družina	1,90 €	98,80 € za 52 števil
ognjišče	2,80 €	30,90 € (preko cerkve); 31,70 € (po pošti)
Prijatelj	1,95 €	11,70 € za 6 števil
Misijonska obzorja	1,50 €	9 € za 6 števil
MAVRICA	3,70 €	37 € za 10 števil
MAGNIFICAT	4,90 €	58,80 € za 12 števil

Več na: www.druzina.si, www.revija.ognjisce.si
www.missio.si, www.revija-prijatelj.rkc.si

Prag večnosti so prestopili:

Sonja HABJANIČ (80), Delavska 51; Ivica PUČNIK (82), Cesta zmage 38; Roza DREO (88), Radvanjska 33; Franc SALETINGER (67), Štantetova 14; Hermina MAJŠLER (84), Pregljeva 16; Stanislav ADAN (55), Pragersko; Marija KELEMINA (90), Regentova 6, Rudi Škof (65), Kettejeva 19.

S prvo adventno nedeljo smo vstopili v **adventno – božični čas** in hkrati s tem tudi v **ново cerkveno leto**. Advent, ki v latinščini pomeni »prihod«, je namenjen posameznikovi postopni duhovni pripravi na obhajanje (našega lastnega) praznika (ponovnega) Božjega učlovečenja.

Najvidnejši predstavnik adventnega časa je zagotovo **sveti Miklavž, človek, ki je z Očetovsko ljubeznijo skrbel za ljudi vseh starosti, da so lahko zaživel svoje lastno življenje**. Kljub temu pa je njegov godovni dan, 6. december, eden izmed datumov, ki ga z velikim veseljem pričakujejo zlasti otroci. Ti namreč v svoji nedolžni preprostosti verujejo, da ta svetnik skupaj s svojim spremstvom (angeli in parklji) hodi po domovih na predvečer svojega praznika (v noči pred svojim godom) in prinaša v nastavljene posode pridnim otrokom (skromna) darila, porednim pa šibe.

Najbolj znana **legenda**, ki je dala zamisel za tako lep običaj, pripoveduje, da je živel reven oče, ki je imel tri hčere, godne za možitev, vendar jim ni mogel dati dote. Ko je škof Nikolaj (njegovo ime pomeni »zmaga ljudstva«) zvedel za njihovo stisko, je tri večere (da bi dobitnik ostal nepoznan) zapored vrgel skozi okno tri kepe zlata oz. tri mošnjičke zlatnikov. S tem je dekletom priskrbel primerno doto za poroko in jih obvaroval pred sramoto.

Iz teh zlatih kep oz. mošnjičkov so nastala v ljudski domišljiji zlata, kasneje pa rdeča jabolka. Le-ta sodijo z orehi vred med obvezne darove, ki jih ta svetnik prinaša pridnim otrokom v noči od 5. na 6. december.

Vendar pa po zgledu svetega Nikolaja poskrbimo, da bodo tudi odrasli čutili, da jih obdarujemo s svojo navzočnostjo, s svojo očetovsko in materinsko skrbjo in jim tako prinašamo »Luč sveta«.

Župnijski dom: Radvanjska 19; tel.: 02/320 24 66 ali 051 328 924

Spletna stran: www.svetoresnjetelo.si

Odgovorni urednik: mag. F. Bertolini, župnik

Dragi otroci!

Sveti Miklavž vas bo tudi letos obiskal in obdaril v nedeljo, 4. decembra, po sveti maši ob 10. uri!

Dragi obiskovalci cerkve Svetega Rešnjega Telesa!

Duhovnika Bertolini in Žerdin se srčno zahvaljujeva za pomoč, ki jo po zgledu svetega Miklavža izkazuje v različnih oblikah. Vsak od Vas je nepogrešljiv »kamenček v mozaiku« naše župnije, saj s svojimi finančnimi in drugimi darovi ter predanim delom omogočate izvajanje bogoslužja!

Sv. Miklavž je posebljena Božja zamisel o človeku. Svoje življenjsko poslanstvo je uresničeval s pomočjo Božjega Sina, Jezusa Kristusa, ki je bil njegova **pot, resnica in življenje**. Na to pot Življenja pa lahko kadarkoli v svojem življenju stopimo tudi mi, ne glede na naša pretekla ravnanja. Ta možnost nam je ponujena na **božič, ki je najsvet(l)ejši praznični dan v letu**.

Beseda »**božič**« je manjšalnica besede »**Bog**«, tako da »**božič**« pomeni »**malega Boga**«. Na ta dan se torej kristjani veselimo čudeža izpred 2000 let, ko se je naš Stvarnik, Bog ljubezni, učlovečil v betlehenskem hlevčku v novorojenčku Jezusu.

Bog torej ni prišel na zemljo kot odrasel človek, ampak kot otrok. S tem nas želi zlasti spomniti na našo izvirno, enkratno in neokrnjeno podobo – podobo, ki jo je Bog položil v naše srce ob našem rojstvu in je lastna samo nam.

Z odraščanjem pa smo to našo božjo podobo (ne)hote začeli postopoma nadomeščati z zemeljskimi podobami – podobami, ki jih je izoblikovala današnja »sodobna« družba. S prevzemanjem teh podob o lastni (celo božanski) veličini (podob o tem, da moramo biti vedno popolni, dobro razpoloženi, uspešni, imeti vse pod nadzorom, ipd.) smo začeli senčiti našo izvirno podobo – podobo Božjega otroka in se odmikati od poslanstva, ki nam ga je Bog določil ob našem rojstvu. S tem, ko smo začeli ugašati »**Luč sveta**«, **luč navdiha**, **ljubezni**, **miroljubnosti**, **živosti**, **lahkotnosti**, **srčnosti**, se je v naši notranjosti začela poglabljati tema – žalost, nemoč, strah, obup, osamljenost.

V vsakoletnem obhajanju **božičnega praznika** nam Oče ponudi »svetilko«, **Jezusa Kristusa**, ki bo začel kot otrok nežno prodirati v vse dele našega srca, v naš strah, nemir, bes, v našo osamljenost in žalost.

Na božični dan nam je torej **Bog** poslal Jezusa, da bi z njegovo pomočjo prišli v stik s svojim izvirnim, resničnim sijajem – sijajem, ki nam ga je **Bog** podaril ob našem rojstvu. Nato pa nas bo začel voditi po poti spoznavanja naše lastne vrednosti in po poti uresničevanja našega zemeljskega poslanstva.

Božjega prihoda, ponovnega rojstva Božje podobe v naših srcih, v naši duši, pa ne moremo praznovati samo 25. decembra, ampak se moramo na to sodelovanje pripraviti tako notranje kot tudi zunanje.

Temu je namenjen **adventni čas – čas čakanja**, čas, v katerem naj bi se v tišini zazrli v svojo notranjost in s pomočjo molitve odprli srce svojemu hrepenenju ter tako pričakali rojstvo Božjega otroka v nas. V tej duhovni pripravi nam je lahko v veliko pomoč **adventni venček**, prav tako pa tudi **drugi adventni simboli** (**Luč miru iz Betlehema**, **jaslice**, **blagoslov doma**,...).

Adventni venček je osrednji in zelo lep običaj adventnega časa. Z njegovo pomočjo se lažje pripravljamo na božič, zato je pomembno, da je izdelan v skladu s krščansko tradicijo. Tradicionalni adventni venček je spleten v krogu iz zimzelenih vejic, na njem pa so postavljene štiri adventne svečke v vijolični ali beli barvi.

Krožna oblika, ki ponazarja neskončnost, posreduje sporočilo, da je Bog večen in da je tudi Božja ljubezen do nas neskončna.

Zimzelene vejice zlasti pomenijo, da je »*Bog z nami*« (Mt 1, 23). Zimzelena drevesa namreč ostanejo zelena skozi vse leto, zato so zgled čuječnosti v zimski zaspanosti in svežine v sivini. Zimzelene vejice na venčku torej simbolno sporočajo, da Bog nudi varno zavetje vsem utrujenim in onemoglim oz. vsem ljudem, ki so zaspali v veri. Po drugi strani pa »budnim« kristjanom nalagajo, da morajo biti čuječi, ko drugi spijo, in da morajo prinašati Božjo svežino v sivino vsakdanjosti.

Štiri svečke so znamenje štirih adventnih nedelj in predstavljajo nekakšne stopnice do božiča – dneva rojstva Jezusa Kristusa. Vsako adventno nedeljo prižgemo eno svečko več, njihov sij pa naj bi vedno močneje razsvetljeval našo notranjost z veseljem in pričakovanjem rojstva Odrešenika v naših srcih. Štirje adventni tedni želijo v nas prebuditi in utrditi **mir**, **vero**, **ljubezen** in **upanje**.